

ἐξοχικῶν οἰκῶν γείτονας αὐτῶν ἐλθόντας τοῦτον μὲν ἔφιππον, τοὺς ἄλλους δὲ ἐφ' ἀμάξης ἀλλὰ πάντας φέροντας πελωρίας ἀνθοδέσμας, διὰ τὴν φιλοτέχνησιν τῶν ὁποίων εἶχον ἀπογυμνώσῃ τοὺς κήπους των.

— Τί τρέχει; ἤρωτι, σεν ἡ κόμησσα.

— Κανείς δὲν ἐορτάζει ἐδῶ! ἀνέκραξεν ὁ Ἰωάννης.

— Πῶς; δὲν εἶδατε τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως; εἶπε τις τῶν προσελθόντων.

— Καὶ τὰς ἄλλας ἐφημερίδας; ἀνεφώνησεν ἄλλος.

Συγχρόνως δ' ἕκαστος ἀνέπτυσσε τὴν ἐφημερίδα ἧς ἦτο συνδρομητής.

Ὁ Ἰωάννης Λασῆ ἀριστεύσας ἐν πᾶσι, ἐσημειοῦτο πρῶτος ἐκ τῶν γενομένων δεκτῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν.

Ἡ μήτηρ καὶ ὁ υἱὸς ἔκφρονες ἐξ ἀγαλλιᾶσεως ὤρμησαν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων.

Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ὁ κ. Π* ἦτο οἶκος ἐν Παρισίοις, ὅτε ἀνηγγέλθη αὐτῷ ἡ ἐπίσκεψις τῆς κομῆσεως Λασῆ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. Ὁ νέος ἐφόρει ἤδη τὴν κομψὴν στρατιωτικὴν στολὴν.

— Ἀλήθεια! ἀνέκραξεν ὁ κ. Π* γελῶν, τὸ εἶχα λησμονήσῃ... Ὁ πρωτεύσας μαθητῆς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς καὶ μέλλον ἀξιωματικὸς ἔρχεται νὰ ζητήσῃ λόγον ἀπὸ κάποιον βάνουσον παραγγελιοδόχον...

— Ἄ! κύριε, εἶπεν ἡ κόμησσα ἔνδακρυσ, πόσον εὐγενῶς μᾶς ἐξεδικήθητε!... Εἰσθε ὁ καλλίτερος, ὁ μᾶλλον μεγαλόφρων ἄνθρωπος τοῦ κόσμου!...

— Εἰς τὴν ἐπιεικειάν σας, προσεῖπεν ὁ Ἰωάννης, ὀφείλω τὸν τιμητικὸν βαθμὸν μου...

— Ἄς μὴ κάμνωμεν λόγον περὶ τῆς ἐπιεικειᾶς μου, εἶπεν ὁ κ. Π* ξηρῶς. Εἰπήθητε πρῶτος εἰς τὴν σχολὴν, διότι ἀπληγήσατε ἀσυγκρίτως καλλίτερα πάντων τῶν ἄλλων. Ὡστε οὐχὶ ἀπὸ ἐπιεικείαν ἀλλ' ἀπὸ δικαιοσύνην ἐλάθετε τὸν πρῶτον βαθμὸν!... Ἄ! ἂν δὲν εἰξεύρετε ν' ἀπαντήσητε, μὲ πόσῃν εὐχαρίστησιν, ἐγὼ τοῦλάχιστον, θὰ σᾶς ἐβαζα μὴδέν! Καὶ ἤξιζε νὰ τὸ πάθητε αὐτό, σεῖς... καὶ οἱ συνένοχοί σας!...

Ὁ κ. Π* ἐγένετο ὁ φίλος τῆς οἰκογενείας Λασῆ.

Ὁ δὲ Ἰωάννης Λασῆ μετὰ λαμπρᾶς καὶ μακρᾶς στρατιωτικᾶς ὑπηρεσίας θέλει προσερχῶς προβιβασθῆ εἰς στρατηγόν, ὡς ἦτο καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

(Μετάφρασις.)

Τὸ ἀληθὲς πικρὸν ἐστὶ καὶ ἀηδὲς τοῖς ἀνοήτοις, τὸ δὲ ψεῦδος γλυκὺ καὶ προσηγές ὡσπερ γὰρ οἶμαι καὶ τοῖς νοσοῦσι τὰ ὄμματά, τὸ μὲν φῶς ἀνιαρόν, τὸ δὲ σκότος ἄλυτον καὶ φίλον, οὐκ εἰὼν βλέπειν.

ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ

(Ἐκ τοῦ συγγράμματος Ἡ κοινωνία τοῦ Λονδίνου)
(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμεν. φύλλον.)

Ἔρχομαι νῦν εἰς τὸν στρατόν.

Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τῶν ἐν ταῖς ἀποικίαις καὶ πέραν τῶν ἀποικιῶν πολέμων, εὐρηνται δύο στρατηγοί, περὶ οὓς συγκεντροῦνται οἱ ὀπαδοί, ὁ στρατηγὸς Ρόβερτς καὶ ὁ στρατηγὸς λόρδος Βολσελεύ· ἡ δὲ κοινὴ γνώμη διαιρεῖται εἰς δύο στρατόπεδα, εἰς τοὺς Ρόβερτσιαστὰς καὶ τοὺς Βολσελεύστας. Πολλαὶ ζηλοτυπία καὶ πολλὰ πάθη συνταράσσονται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν δύο τούτων ὀνομάτων. Ἡ δυνάμην ν' ἀναφέρω καὶ πλείστους ἄλλους ἀνδρείους ἀξιωματικούς· ἀλλ' ὁ γενόμενος περὶ τοὺς δύο τούτους στρατηγούς θόρυβος μοὶ ἐπιτρέπει ν' ἀσχοληθῶ μόνον περὶ αὐτῶν.

Ὁ στρατηγὸς Ρόβερτς, ἀνὴρ εἰς ἄκρον ἐνεργητικὸς, ἔχει τὸ παράστημα καθ' ὑπερβολὴν ἀγέρωχον, κεφαλὴν δὲ ὠραιοτάτην. Δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκ φύσεως ἐγεννήθη στρατιωτικὸς, κέκτηται ὅμως ὅλας τὰς ιδιότητας, ὅσαι ἐξασφαλίζουν τὴν ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ εὐδοκίμῃσιν. Ἀπαιτῶν παρὰ τῶν στρατιωτῶν του πᾶν τὸ ἐφικτόν, ἀλλ' οὐδὲν πλέον, κατορθοῖ νὰ προσελκῆ τὴν ἀγάπην αὐτῶν.

Ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτοῦ εἰς Ἀφγανιστάν ἐκστρατεῖα ἀνεδείχθησαν πάντα τὰ στρατιωτικὰ αὐτοῦ προτερήματα. Πολλὰ βεβαίως ἔμαθεν ἐκ τῆς πείρας, ἀλλὰ καὶ οὐκ ὀλίγον ὠφελήθη ἐκ τῆς τύχης. Ὡς περὶ τῶν Ἰρλανδῶν λέγεται, ὁ στρατηγὸς Ρόβερτς μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας ἐμπίπτει εἰς τέλμα, μεθ' ὅσης καὶ ἐξέρχεται ἐξ αὐτοῦ. Εἶνε δημοτικώτατος εἰς τὸν στρατόν, ἡ δὲ βασίλισσα ἦτις τὸν ἀγαπᾷ ὑπερβαλλόντως πολὺ λάκις παρέσχεν αὐτῷ δειγμάτια συμπαθείας.

Ὁ λόρδος Γάρνερ Βολσελεύ ὁ τοῦ Καίρου. ὁ νικητῆς τοῦ βασιλέως τῆς Δαχομῆς, ὁ ἥρωσ τοῦ Τὲλ-ἐλ-Κίβιρ, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ ἐν Σουδᾶν στρατοῦ, εἶνε ἀνὴρ ἀδαμάστου δραστηριότητος, μὴ γινώσκων τί ἐστὶν ἀνάπαυσις. Οἱ Ἀσσαντῆ ἀπεκάλουν αὐτὸν διὰ τοῦτο: «ὁ ἄνθρωπος ὅστις οὐδέποτε σταματᾷ.» Κατέκτησε τὴν θέσιν του βῆμα πρὸς βῆμα, κέκτηται δὲ πολλὴν στρατιωτικὴν ἀξίαν. Ἀντιθέτως πρὸς τὸν στρατηγὸν Ρόβερτς εὐχαρίστως ἀκούει καὶ ἀποδέχεται πᾶσαν ἰδέαν, τὴν μελετᾷ καὶ τὴν οἰκειοποιεῖται. Ἐνταῦτῳ ὅμως εἶνε ἄκαμπτος, ἀπολυτόφρων, ἀσυμβίβαστος, ἐκδικητικὸς καὶ ἐνίοτε ἄδικος. Δὲν ἀνέχεται ἀντίρρησην. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ ἔχων μυῶνας χαλυβδίνους, ἔχει ὅσῃ ἐκ σιδήρου, πνεῦμα δὲ καὶ θέλησιν ἀκλόνητον. Οὐδὲ πρὸς τὸν ἴδιον ἑαυτὸν του φέρεται ἠπιώτερον ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατείας, ἐνῶ εὐρί-

σκετο εἰς Κύπρον, προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἐπιπολάζοντος ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ πυρετοῦ. Πλὴν αὐτὸς μᾶλλον ἀδάμαστος ἢ ἡ νόσος, διέταξε μὲ ὄλην τὴν ἄκραν ἀδυναμίαν του καὶ τὸν σπασμωδικὸν τῶν μελῶν του τρόμον, νὰ τὸν ἀναβιβάσωσιν ἐπὶ τοῦ ἵππου του, ἐδέησε δὲ νὰ ὑπακούσωσιν. Μόλις δυνάμενος νὰ σταθῇ ἐπὶ τοῦ ἐφιππίου, ἡμιθανὴς σχεδόν, ἐξετέλεσε μόλα ταῦτα καλπάζων περιοδεῖαν ἐν τῇ νήσῳ πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν πάντων. Ἡ κόπωσις δέ, ὁ κλονισμὸς καὶ ὁ καύσων προῦκάλεσαν ἀντίδρασιν καὶ ἰάθη ἐκ τοῦ πυρετοῦ.

Ἀκάματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἂν καὶ εἶνε λίαν πεπαιδευμένος, ἐπαυξάνει ἐν τούτοις τὰς γνώσεις του, καθημερινῶς ἐπὶ δύο ὥρας ἀσχολούμενος εἰς στρατηγικὰς μελέτας ἐπὶ τῆς τραπέζης του διὰ χαρτῶν καὶ πεσσῶν. Ὡς ὁ Λουδοβίκος ΙΔ', ὁ Ναπολεὼν καὶ ὁ Οὐελλιγκτὼν κέκτηται καὶ αὐτὸς τὸ χάρισμα νὰ μαντεύῃ καὶ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς καταλλήλους βοηθοὺς, ἐξ ὧν ἔσχε πάντοτε θαυμαστὴν συνδρομὴν. Οἱ ἀμέσως ὑφιστάμενοί του τὸν λατρεύουσι, ἐν μέρος ὅμως τοῦ στρατοῦ τὸν ἀπεχθάνεται. Οἱ Ροβερισταί, μὲ ὄλον τὸ πατριωτικὸν ἄλγος των, ἐχαιρεκάκησαν πάντοτε ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις του καὶ εἰς τὸ ναυτικὸν ἔχει ἐχθροὺς. Ὡς ἰδιώτης ἔχει συμπεριφορὰν προσηνεστάτην, λέγεται δὲ ὅτι εἶνε καὶ λίαν ἐλευθεριὸς πρὸς τοὺς φίλους του. Εἶνε μικρόσωμος, ὡς οἱ πλείστοι τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἀλλ' ἔχει κεφαλὴν ὠραίαν. Ἄγων τὸ πεντηκστόν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, γεννηθεὶς ἐν Ἰρλανδίᾳ, ἐνυμφεῦθη εὐειδεστάτην Καναδὴν, τὴν ὠραιοτάτην ἐξ ὧσιν ἀπὸ τῆς χώρας ἐκείνης ἦλθον εἰς Ἀγγλίαν.

Ὁ δημοτικώτατος τῶν ἐν τῇ ἀγγλικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων ξένων πριγκίπων, εἶνε ὁ νυμφευθεὶς μίαν ἀδελφὴν τοῦ δουκὸς Ρίτζμονδ πριγκίψ Ἐδουάρδος τῆς Σάξ-Βειμάρης, δούξ τῆς Σαξωνίας καὶ ἀδελφὸς τοῦ πριγκίπου Γουσταύου τῆς Σάξ-Βειμάρης. Ἀδύνατον ν' ἀναφέρῃ τις τὸν πριγκίπα Ἐδουάρδον καὶ τὸν πριγκίπα Γουσταῦον χωρὶς ν' ἀναμνησθῇ τῆς συμπαθοῦς μορφῆς τοῦ ἐτέρου ἀδελφοῦ των. Ὁ ἐν Στουτγάρδῃ διαμένων πριγκίψ Ἐρμάννος εἶνε ἀνὴρ ὑπέροχος, μεγάλης ἀξίας. Ὑπὲρ πάντα ἄλλον τῶν ἐν Εὐρώπῃ πριγκίπων αὐτὸν ἀναντιρρήτως ἀγαπῶ καὶ θαυμάζω διὰ τὴν προνομιοῦχον καὶ σθεναρὰν αὐτοῦ διάνοιαν καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του.

Ὁ πριγκίψ Ἐδουάρδος ἐγεννήθη ἐνῶς ἡ μήτηρ του διέτριβεν ἐν Ἀγγλίᾳ, εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Μπώσσυ-Πάρκ τῷ 1823. Ἡ βασίλισσα Ἀδελαῖς χήρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γουλιέλμου τοῦ Δ'. ἀδελφὴ τῆς μητρὸς του καὶ ἄτεκνος οὔσα τὸν υἱοθέτησε καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀγωγὴν του, ἀναρέψασα αὐτὸν ὡς ἴδιον τέκνον καὶ καταστήσασα αὐτὸν τέλειον Ἀγγλον.

Καταταχθεὶς εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἀξιωματικὸς τῶν ἐπιλέκτων τῆς φρουρᾶς, μετέσχεν ὡς λοχαγὸς τῆς εἰς Κριμαίαν ἐκστρατείας παρευρεθείς εἰς τὰς μάχας τῆς Ἄλμας καὶ τοῦ Βαλακλάβα.

Διὰ τῆς ἀνδρείας του προήχθη τάχιστα εἰς τὸν βαθμὸν στρατηγοῦ τοῦ πεζικοῦ, ὅστις ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε ὁ ἀμέσως κατώτερος μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ στρατάρχου, μέλλει δ' ὅσον οὔπω ν' ἀνέλθῃ καὶ εἰς τὸν ἀνώτατον τοῦτον βαθμὸν. Τελευταῖον εἶχε διορισθῇ διοικητὴς τοῦ Πόρτσμουθ καὶ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Ἀγγλίαν μεραρχίας.

Ἡ σύζυγός του, ἀδελφὴ τοῦ δουκὸς Ρίτζμονδ, εἶνε ἀληθῶς εὐγενὴς δέσποινα, μετὰ βασιλικῆς μεγαλοπρεπείας ὑποδεχομένη τοὺς συχνάζοντας εἰς τὰς αἰθούσας τῆς, πιστοτάτη περὶ τὴν φιλίαν καὶ συντελέσασα τὰ μέγιστα εἰς τὴν δημοτικότητα τοῦ συζύγου τῆς.

Ἀδυνατῶ ν' ἀντιῶ εἰς τὸν πειρασμὸν τὸν παρακινουντά με νὰ παρουσιάσω ὑμῖν καὶ ἕνα ἥρωα ἄλλου εἴδους, ὅστις πολὺ διαφέρει τοῦ συνηθῆτος τύπου τῆς ἀγγλικῆς ἀνδρείας, τὸν λόρδον Τζέλμφορδ. Ἀδύνατον νὰ τὸν ἐκλάβῃ τις ὡς στρατηγὸν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ του ἀπὸ τῶν μακρῶν ποδῶν του μέχρι τοῦ συμπεπιεσμένου κρανίου του ἢ ἀπόστασις εἶνε ὑπερβολικὴ. Τὰ πάντα ἐν αὐτῷ εἶνε μακρὰ, αἱ κνήμαι του, ὁ κορμὸς του, ὁ τράχηλός του, ἡ κεφαλὴ του, ἡ ῥίς του, ἡ κόμη του, τὰ ὠτά του, ὁ πῖλός του, ἡ ῥάβδος του, ἐκτὸς τοῦ πώγωνος ὅστις ὀλοτελῶς ἐλλείπει. Τὰ πάντα εἶνε πυκνά, αἱ παραγναθίδες, αἱ ὄφρῦς, ὁ μύσταξ. Ὅτε κατέπιε τὸ μῆλον τοῦ Ἀδάμ, ἀπέμεινεν ὀλόκληρον εἰς τὸν λάρυγγά του⁴). Βλέπων τις αὐτὸν ἐρωτᾷ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ εὕρῃ ἵππον ἀρκούντως ὑψηλὸν ὅπως ἀναβαίνει ἐπ' αὐτοῦ, λέγεται δὲ ὅτι τὸ τοιοῦτο ζῶον πρέπει νὰ ἔχῃ κάποιαν συγγένειαν μὲ τὸ τῆς Ἀποκαλύψεως.

Μετέσχε τῶν ἐκστρατειῶν τῆς Ἀβουσσινίας καὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος ὅπου ἐχρημάτισεν ὑποδιοικητῆς. Εἶνε ὑπασπιστὴς τῆς βασιλίσσης, μολοντί αὕτη ἄλλο στρατόπεδον δὲν εἶδε ποτὲ ἐκτὸς τοῦ τῶν ἐθελοντῶν ἐν Οὐμπλέδεν. Ὁ λόρδος Τζέλμφορδ κέκτηται πολλὴν δόσιν... ἀπλοϊκότητος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς Ζουλουλάνδην εἰσβολῆς, ἐπιστρέψας ἐσπέραν τινα εἰς τὸ στρατοπέδον του, ὅπθην εἶχεν ἀπέλθει... ἐκ φρονήσεως, εὗρε πάντας τοὺς στρατιώτας, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ τελευταίου φρουροῦ δολοφονημένους. Ὅλιγαι κινήσεις τῶν μακρῶν σκελῶν του ἤρκεσαν ὅπως παρεντεθῇ μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ πεδίου ἐκείνου τῆς σφαγῆς ἀπόστασις ἀξοσεβάστος. Τότε δὲ ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν κυβέρνησιν τὸ θαυμαστὸν τοῦτο ἄγγελμα:

⁴) Pomme d' Adam σημαίνει γαλλιστὶ τὸν γαργαρεῶνα. Τοῦτο ὑπαινίσσεται εὐφυλολογῶν ὁ συγγραφεὺς.

«Καταστροφή ἀκατανόητος πάντες ἐφρονεύθησαν, πλὴν ἐμοῦ· προήλθεν ἐκ τοῦ ὅτι οἱ στρατιῶται δὲν εἶχον τὸ θάρρος ν' ἀντιμετωπίσωσι τὸν ἐχθρόν.» Ὁ Βελλιγκτὼν δύναται νὰ κοιμᾶται ἡσυχος ἢ δόξα τοῦ λόρδου Τσέλμφορντ οὐδέποτε θὰ ἐπισκιάσῃ τὴν ἰδιότητά του. Τοῦτο ὅμως εἶνε ἀνεξήγητον, ὅτι ἀφοῦ συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ τὴν μεγίστην τῶν συμφορῶν ἃς ὑπέστησαν τὰ βρετανικὰ ὄπλα κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ὁ ἀπαράμιλλος αὐτὸς στρατηγὸς ἔχει τὸ θαυμαστὸν θάρρος νὰ μὴ ἀποχωρῇ τοῦ δημοσίου βίου. Ἀπίστευτον σχεδὸν ἀποβαίνει ὅτι εἰς τὰ συμπόσια ἐγείρεται καὶ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του ἐν ὀνόματι τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅτι τολμᾷ ν' ἀπαντᾷ εἰς τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ γινομένας προδόσεις. Τῇ ἀληθείᾳ πολὺ πρέπει νὰ ὑπερηφανεύηται διὰ τοῦτο ὁ στρατὸς!

Εἰς τὸ ναυτικὸν ἀνήκουσι πολλοὶ ἐπίσημοι ἄνδρες, ἐξ αὐτῶν ὅμως θὰ ἀναφέρω δύο τῶν μάλιστα ἐπιφανῶν, ἦτοι τὸν ναύαρχον Βωσάμ Πάζετ Σέιμουρ καὶ τὸν λόρδον Κάρολον Βέρεσφορντ, ὧν τὸ ὄνομα στενωδῶς συνδέεται μὲ τὴν εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατείαν.

Ὁ λόρδος Σέιμουρ διοικητὴς τοῦ στόλου τῆς Μάγχης ἔχει ἡλικίαν ἐξήκοντα τεσσάρων ἐτῶν. Εἰς αὐτὸν ἀνετέθη ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Ἀλεξανδρείας. Εἶνε ἐκ τῶν σπανίων ἀνδρῶν οἵτινες ἠτύχησαν νὰ προαχθῶσι χωρὶς ν' ἀποκτήσωσιν ἐχθροὺς ἢ νὰ ἐξεγείρωσι τὸν φθόνον. Ἀπολαύων τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τῶν ὑφισταμένων του, δύναται νὰ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς καὶ εἰς τὸν διάβολον χωρὶς νὰ παραπονηθῶσιν. Εἰλικρινὴς ὢν, φίλος πρὸς πάντας, οὐδέποτε ζημιώσας ἢ δυσαρεστήσας τινά, εἶνε δημοτικώτατος εἰς τὸ ναυτικόν, ἐνθα ἡ δημοτικότης ἀποκτᾶται τόσον δυσκόλως. Ἐνεκα τοῦ ὠραίου αὐτοῦ ἀναστήματος, ὡσάντις περιπατεῖ φέρων στολὴν ναυάρχου παρὰ τὸ πρῦμα ἄνυψωμα, ἐπονομάζεται ὁ dandy τοῦ Ὀκτανοῦ. Χαίρει ὑπόληψιν παρὰ τῇ ἐκλεκτῇ κοινωνίᾳ καὶ ἔχει ἐν αὐτῇ πολλοὺς φίλους. Φίλος τῆς ἐπιστολογραφίας, εὐρίσκεται μετὰ πολλῶν εἰς τακτικὴν ἀνταπόκρισιν.

Εὐχερῶς δύναται τις νὰ προμαντεύσῃ εἰς τὸν λόρδον Κάρολον Βέρεσφορντ, τὸν μεγάλθυμον καὶ ἡρωικὸν ναυτικόν, τὸν τόσον θαυμασίως ἀφιλοκερδῆ, λαμπρότατον καὶ ἐνδοξότατον στάδιον. Νωπαὶ εἶνε εἰς τὴν μνήμην πάντων αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ κυβερνήτου τοῦ Κόνδορος ἐν Αἴγυπτο. Εἰλικρινὴς μετρίοφρων, χαρακτῆρος γενναίου καὶ ἀνυποκρίτου, πάντῃ ἀνεξάρτητος ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας εἶνε δούλος τοῦ καθήκοντος ἐν αὐτῇ. Εἶνε πάντοτε ἕτοιμος εἰς πᾶσαν εὐγενῆ πράξιν. Πολλάκις διεκινδύνευσε τὴν ἰδίαν ζωὴν ὅπως σώσῃ τὴν ζωὴν πολὺ ὑποδεεστέρων αὐτοῦ ἀνθρώπων του πνιγομένων, οὓς κανεῖς εἰς τὴν θέσιν του δὲν ἤθελε συνδράμει. Πάντοτε πρῶτος ἐκτί-

θεται εἰς τὸν κίνδυνον, ἡ δὲ ἀνδρεία του βαίνει μέχρις αὐθαδείας ἐπὶ τοῦ πλοίου του εἶνε πανταχοῦ παρών. Ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ὅστις λίαν τὸν ἀγαπᾷ, καὶ οὐτινος ὑπῆρξε φίλος ἐπιστήθιος, τὸν παρέλαβε μετ' αὐτοῦ εἰς τὰς Ἰνδίας ὡς ναυτικὸν ὑπάσπιστήν. Κοινῶς θεωρεῖται ὡς ὁ μέγλων διοικητὴς τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου. Εἰς τὸ Κοινοβούλιον οὐτινος ὑπῆρξε μέλος ἐπὶ ἕξ ἔτη κατέλιπεν ἀρίστας ἀναμνήσεις. Αἱ ἀγορεύσεις του σθεναραὶ ἄνευ φορτικῆς ἐπιδείξεως πολυμαθείας καὶ σοβαραὶ ἄνευ προσποιήσεως διακρίνονται ἐπὶ καλαισθησίᾳ καὶ ὀρθῇ κρίσει. Παλεῖ ἀπροσποίητως ἀπὸ τοῦ βήματος ὡς ὁμιλεῖ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου του. Εἶνε συντηρητικὸς μετριοπαθῆς.

Ὁ λόρδος Οὐόλσελεῦ δὲν ἔταξε τὸν λόρδον Κάρολον Βέρεσφορντ εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν ἐδικαιούτο νὰ ταχθῇ ἕνεκα τῆς ἀνδρείας του. Μετὰ τοσαύτας περιφανεῖς ἐκδουλεύσεις, ὁ λόρδος Βέρεσφορντ ἐδικαιούτο νὰ λάβῃ τιμητικὴν θέσιν εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Κεδίβου. Εἰς Σουδὰν ἔκαμε θαύματα. Ὁ λόρδος Οὐόλσελεῦ τὸν συνεχάρη ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλου τοῦ στρατοῦ.

Εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην τὴν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου, εὐρέθη ναύαρχος στόλου ἐκ καμήλων, ἀφοῦ τὸ ζῶον τοῦτο καλεῖται πλοῖον τῆς ἐρήμου. Χαριέστατον ἐπεισόδιον τῶν πρώτων αὐτοῦ ἐκστρατειῶν ὑπῆρξεν ἡ εὕρεσις μικροῦ Κινέζου, ὅστις τῷ ἐχρησίμευεν ὡς ὑπηρετῆς καὶ ὅστις ἦτο εἰδὸς τι ἀθύρματος ἀστείοτάτου. Ὁ λόρδος Κάρολος Βέρεσφορντ ὑπῆρξεν εὐτυχεστάτος εἰς τὸν ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον, νυμφευθεὶς μίαν τῶν εὐειδεστάτων καὶ πνευματωδεστάτων γυναικῶν τοῦ Λονδίνου.

X.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΗΜΩΝ

Δυνάμεθα, λέγει ὁ Σμάιλς, νὰ γνωρίσωμεν ἄνθρωπόν τινα ἐκ τῶν βιβλίων ἅτινα ἀναγινώσκει. Ἄν ἐκ τοῦ ἀληθοῦς τούτου ἀξιώματος ἠθέλωμεν νὰ ἐξαγάγωμεν συμπέρασμα τι περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κοινού, τὸ συμπέρασμα τοῦτο δὲν θὰ ἦτο οὐδαμῶς εὐχάριστον.

Οἱ πολλοὶ Ἕλληνες δὲν ἀναγινώσκουσιν εἰς βεβαίως καὶ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμονες εὐσυνείδητοι μετὰ ζήλου παρακολουθοῦντες τὰς προόδους τοῦ κλάδου αὐτῶν, καὶ καθηγηταὶ συντόμως μελετῶντες καὶ ἄλλοι τινὲς ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ ἀνεωγμένου των βιβλίου διερχόμενοι, ἀλλὰ κατὰ πλειονότητα δὲν εἴμεθα φίλοι τῆς ἀναγνώσεως. Οἱ λόγοι ἡμῶν καὶ διδάσκαλοι, πλὴν ἐξαίρεσεων τινῶν, δὲν ἀνακαινίζουσι φιλοτιμῶς τὰς γνώσεις των, ἀλλ' ἀρίστουσι σηπόμενον ἐν αὐτοῖς ὅ,τι ἂν ἐδιδάχθησαν. Κατακλιόμενοι τὴν ἐσπέραν δὲν